

To permit the limbs and fats

למשרי אברים ופדרים -

Overview

The גמרא stated that the היתר to burn fire in the המקדש, which is inferred from the פסוק לא תבערו אש בכל מושבותיכם¹, is applicable to burning the limbs and fats of the שבת on קרבנות. Our תוספות discusses what this היתר means.

תוספות asks:

ואם תאמר אי אברים ופדרים דחול כדפירש הקונטרס² -

And if you will say; if the גמרא means the אברים ופדרים of the weekday קרבנות can be burnt on שבת, as רש"י explained, that cannot be -

הא אמר בפרק [במה מדליקין] (דף כד,ב) עולת שבת בשבת³ ולא עולת חול בשבת -

For שבת in its עולה of the תורה writes 'the עולה of שבת in its אבי', from which we may infer, but not a weekday עולה on שבת, therefore we cannot be discussing a weekday קרבן -

ואי אברים ופדרים דשבת ואשמועינן מכל מושבותיכם -

And if we are discussing the אברים ופדרים of the שבת קרבנות, and we derive from היתר a בכל מושבותיכם

דאף על גב דמצותן כל הלילה ואפשר להקטירן במוצאי שבת אפילו הכי דחי שבת -

That even though the מצוה of burning the אברים ופדרים is the entire night, so it is possible to burn the אברים ופדרים from the שבת קרבנות (and we need not desecrate the שבת by burning the אברים ופדרים), but nevertheless the מצוה of being מקריב the עולה pushes aside שבת, and we are permitted to burn them on שבת; for this we do not need the פסוק of מושבותיכם היתר -

הא מעולת שבת נפק מדממעט עולת חול דהיינו על כרחך אברים ופדרים דחול -

For we derived this already from עולת שבת, that since this excludes חול (that one is not permitted to offer it on שבת), perforce it must mean that one may not burn the אברים ופדרים of the weekday קרבנות; it cannot exclude anything else -

דשחיטה וזריקה עבר זמנו בשקיעת החמה⁴ אם כן אברים ופדרים דשבת קרבים בשבת⁵ -

¹ ביהמ"ק. The פסוק forbids making a fire in מושבותיכם, your dwelling places, but not in the לה, ג.

² See רש"י ד"ה אברים who writes, להקטירן כל הלילה (meaning Friday night [ליל שבת]). These must be referring to the קרבנות of Friday (חול), for no שבת קרבנות were brought until שבת morning.

³ במדבר (פנחס) כה, The תורה permits us to offer the עולה on שבת (including slaughtering it and burning it, which is normally forbidden on שבת), however one is not permitted to offer a weekday עולה (whose limbs were not yet burnt), to burn them on שבת

⁴ Therefore I do not need any פסוק to tell me that one may not slaughter the קרבנות of Friday on שבת, for one can never slaughter the קרבנות of any day after שקיעת החמה.

⁵ If the אברים ופדרים of שבת are also postponed to מוצ"ש, why the need to exclude חול; it is obvious, if קרבנות שבת are postponed certainly one cannot burn חול קרבנות!

For the time of slaughtering and sprinkling of the blood of the קרבנות חול passed already at sunset Friday, therefore the תורה can only be excluding that one may not burn the חול של חול and אברים and פדרים on שבת, meaning that the שבת of אברים and פדרים may be offered and burnt on שבת, so why do we need מושבותיכם?!

The question is what does the היתר of מושבותיכם teach us; it cannot be חול and פדרים and אברים, for those are not allowed to be burnt on שבת as derived from בשבת חול עולת חול and עולת שבת בשבתו ולא עולת חול בשבת. It cannot mean the היתר to burn the אברים and פדרים from קרבנות שבת for that we already know from עולת שבת בשבתו.

answers: תוספות

ויש לומר דאמי למשרי אברים ופדרים דחול כשמשלה בהן האור מבעוד יום⁶ -

And one can say; that the פסוק מושבותיכם comes to permit burning the אברים אברים, where the fire took hold of them while it is still Friday

והא דקאמר ולא עולת אברים ופדרים דחול בשבת היינו דוקא בשלה בהן האור⁷ -

And this which we derive from עולת שבת בשבתו that we cannot burn the אברים אברים, that is only when the fire did not take hold of them, but if מושבותיכם, they may be burnt on שבת, as it is derived from מושבותיכם -

וכן הא דאמר בפרק טרף בקלפי (יומא דף מו, א ושם) אברי חול שנתותרו -

And similarly this which was said in the name of מאיר ר' in פרק טרף בקלפי; 'the limbs of weekday קרבנות which remained; they were not burnt yet before שבת -

עושה להן מערכה⁸ בפני עצמן וסודרן אפילו בשבת⁹ -

He makes for them a separate מערכה and sets it up even on שבת' -

responds to an anticipated difficulty: תוספות

ואפילו לרב הונא דפליג התם¹⁰ היינו דאמר דאין עושה להן מערכה בפני עצמן -

And even according to ר"ה who argues there, this merely means that ר"ה maintains that we do not make a separate מערכה for these שנתותרו אברי חול -

אבל דברי הכל דסודרן על המערכה גדולה -

⁶ They were already put on the fire before שקיעה and it began being burnt, those may left on the מזבח to be burnt on שבת. It is already considered 'לחמו של מזבח'.

⁷ When שבת began they were not burnt (sufficiently) yet, those may not be burnt on the מזבח on שבת.

⁸ מערכה refer to one of the several organized piles of wood that were burning on the מזבח. The גמרא teaches us that we make a new and separate מערכה for these אברי חול that were left over from Friday.

⁹ This refers to אברים that האור בהן משלה as תוספות will explicitly state shortly.

¹⁰ The גמרא there states that רב הונא argues with the statement in the name of ר"מ that סודרן וסודרן ר"מ states that regarding the תמיד that דוחה (את השבת) סופו אינו דוחה. See תחילתו דוחה ר"ה who writes תחילתו דוחה ר"ה. It may seem that according to ר"ה even האור בהן משלה אברים may also not be burnt on שבת.

However all agree that he may set them up on the large מערכה (where all the - שבת on שבת now concludes that when we say that they are burnt on קרבנות are burnt). **היינו כשמשלה בהן האור כדמוכח התם¹¹.**

This ruling of burning חול אברי is **only if משלה בהן האור as is evident there.**

anticipates a difficulty: תוספות

והא דקאמר התם לחד לישנא דדוקא בפסולין¹² אי משלה בהן האור אין אי לא לא -
And this which פסולין stated there according to the first version that by
we say specifically if the fire was משלה בהן it is good, but if האור it is
not good, seemingly indicating that by כשרים there is no requirement of האור, however
— קרבנות חול לא משלה בהן האור one may not burn just taught that if תוספות

responds: תוספות

לאו משום דכשרים לא בעינן משלה בהן האור -
- משלה בהן האור we do not need כשרים did not mean that by ר' אבין
אלא הכי קאמר דדוקא בפסולים אצטריך לאשמעינן במשלה בהן האור -
But rather this is what ר' אבין meant, only by פסולין is it necessary to inform us
that even though they are פסולין, nevertheless by האור it is permitted -
אבל בכשרים לא אצטריך לאשמעינן -
But by כשרים it is not necessary even to inform us, because we know already from כל
משלה בהן האור if שבת to be burnt on מותר are אברים ופדרים דחול that מושבותיכם

digresses slightly: תוספות

ורבינו יצחק בן אשר מסתפק בשאר קרבנות כשמשלה בהן האור -
And the ריב"א is doubtful regarding other קרבנות besides the תמיד, in a case
where משלה בהן האור -

אם נעשו כלחמו של מזבח למשרינהו בשבת אי לאו —
If these other קרבנות became 'the bread of the מזבח' if האור to permit
them to be burnt on שבת or not; the reason for this doubt is because -
דדילמא דוקא בתמיד מהני האי טעמא משום דשם תמיד דוחה שבת¹³ -

Perhaps only by the תמיד is this reason of מזבח effective, since
the 'name' תמיד pushes aside שבת, so therefore even the תמיד of Friday can be שבת, דוחה שבת

¹¹ The גמרא there states (in the דאמרי) that לא לא ואי לא לא (איכא דאמרי) that

¹² The פסולין of the גמרא there is לא משלה בהן האור אבל לא משלה בהן האור לא. The term פסולין refers to קרבנות which something happened to render them invalid, but nevertheless the rule is such that if they were placed on the מזבח they may remain there. ר' אבין is saying that in regards to שבת, these פסולין may remain on the מזבח only if האור

¹³ We are מקריב the תמיד (twice) every שבת. The 'name' תמיד is דוחה שבת, so any other תמיד may be שבת if דוחה שבת, but not other קרבנות, which are never שבת, משלה בהן האור

however other קרבנות יחיד which are never דוחה שבת, perhaps even if האור בהן משלה, we are not permitted to burn it on שבת.

תוספות asks:

וקשה דהתם מפיק ליה ביומא מבמועדו ואפילו בשבת והכא מפיק ליה ממושבתיכם¹⁴ -
And there is a difficulty; for there in יומא derives that we may burn the Friday קרבנות on שבת if האור בהן משלה from the במועדו, from which we infer 'and even on שבת', however here we derive this היתר from מושבותיכם?

תוספות responds:

ונראה דעיקר דרשא מבמושבתיכם והתם נקט במועדו ואפילו בשבת -
And it seems to תוספות that the main דרשא is from מושבותיכם, and there in יומא, the reason he mentions 'שבת and even on במועדו', and not מושבותיכם, is -
אגב דבעי למנקט במועדו ואפילו בטומאה¹⁵ -
Since he needed to mention 'בטומאה and even במועדו'.

תוספות asks:

ועוד קשה והא במושבתיכם אצטריך לשריפת בת כהן¹⁶ דלא דחיא שבת -
And there is another difficulty, for the פסוק of מושבותיכם is needed to teach us that the burning of a בת כהן who was מזנה does not push aside שבת; we do not mete out her punishment on שבת -
כדדרשינן פרק קמא דיבמות (דף ו,ב ושם) ופרק אחד דיני ממונות (סנהדרין לה,ב) -
As the גמרא expounds in the first פרק of יבמות and in ממונות -
נאמר כאן במושבתיכם כולי אף מושבות האמור כאן כולי -
It is written here by שבת the word מושבותיכם, etc. and מושבותיכם is also written regarding punishments of murderers, just as the מושבותיכם there is in ב"ד so too the מושבות here, etc. is also in ב"ד, to teach that ב"ד does not carry out the capital punishment of מושבות, so how can we also drive from the same פסוק that ופדרים אברים ולמשרי on שבת, so how can we also drive from the same פסוק that ופדרים אברים

תוספות answers:

¹⁴ Perhaps one can say that the previous ספק of the ריב"א hinges on where we derive the היתר from. If it is derived from במועדו which is discussing the תמיד קרבן, so perhaps the היתר is only for the תמיד קרבן, however if the היתר is derived from מושבותיכם, then it can apply to all קרבנות.

¹⁵ There states that סופו אינו דוחה שבת. There is an argument what he meant; did he mean that סופו is not דוחה שבת, but is דוחה טומאה, or did ר"ה mean that סופו is דוחה שבת but not דוחה טומאה. אביי challenged both views saying since it says במועדו, so just as it means בטומאה אפילו במועדו it means בשבת ואפילו במועדו, and just as it means בשבת אפילו במועדו it also means בטומאה ואפילו במועדו. Therefore אביי needed to cite the פסוק במועדו (which includes טומאה), and could not cite the פסוק of מושבותיכם, since it has no bearing on טומאה (just on burning).

¹⁶ The תורה writes (ויקרא [אמור] כא,ט) that באש תשרף באש תשרף באש תשרף. This punishment (and any other punishment) is not meted out on שבת as derived from השבת ביום מושבותיכם.

ויש לומר דהכא מכא דריש מדכתיב מושבותיכם ולא כתיב מושבות -

And one can say there here the גמרא expounds from the letters כם, since it says מושבותיכם, and it did not say מושבות.¹⁷

גמרא clarifies a תוספות:

והא דדרשינן בפרק קמא דקדושין (דף לז,א ושם) מושבות דכתב רחמנא גבי שבת למה לי¹⁸ -

And this which the גמרא expounds in the first פרק of קדושין 'why do we need the word מושבות which the Merciful One wrote by שבת'

וקאמר¹⁹ דסלקא דעתין אמינא הואיל ובענין מועדות כתיב -

And the גמרא there answered for (if not for מושבותיכם) we may have thought that since שבת is written by the holidays -

תבעי קדוש בית דין כמועדות²⁰ קא משמע לן²¹ -

It should require a sanctification of ב"ד like all the holidays, so מושבותיכם teaches us that no קידוש ב"ד is required for שבת. This concludes the citation from the גמרא.

גמרא comments -

לא מלא תבערו אש בכל מושבותיכם דריש כדפירש הקונטרס²² -

This לא תבערו אש (קידוש ב"ד from שבת) is not from מושבותיכם דרשה of דרשה -

דהוא לא כתיבא בענין דמועדות ואצטריך לה נמי כדדריש הכא -

For that מושבותיכם is not written by the פרשה of מועדות, and it is also needed for the דרשה here that למשרי אברים ופדרים -

אלא מושבותיכם דכתיב באמור (ויקרא כג²³) דהוא כתיב בענינא²⁴ דמועדות:

Rather the גמרא there refers to מושבותיכם which is written in אמור, פרשת אמור, for that מושבותיכם is written in פרשת המועדות.

Summary

We derive from the כם of מושבותיכם that אברים ופדרים דחול which was האור

¹⁷ We derive that punishments is not meted out on שבת from the first part of the word; מושבות, we derive the היתר to burn אברים ופדרים from the 'כ' of מושבותיכם that only in your (כם) do we not kindle a fire but we may burn the אברים ופדרים in the ביהמ"ק.

¹⁸ The question is that since מושבות usually denotes a מצוה which is kept only in א"י and שבת is kept universally, why does the תורה write מושבותיכם.

¹⁹ See there on לז,ב.

²⁰ All the ימים טובים are dependent on when ב"ד is מקדש the חודש, so we know when is the fifteenth of ניסן, etc.

²¹ ב"ד is only by the מקדש המקדש, therefore since it says מושבותיכם, it does not require קידוש.

²² See לז,א ד"ה והרי שבת there רש"י.

²³ ששית ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהנה בכל מושבותיכם; reads: פסוק ג'.

²⁴ שבת including מועדות contains all the פרשת אמור in פרק כג.

from ע"ש, may be burnt on שבת. [This may be limited according to the ריב"א only to the תמיד of Friday.] the word מושבותיכם (of מושבותיכם) teach us that we do not mete out מיתות בי"ד on שבת. The word מושבותיכם by שבת in אמור פ' teaches that שבת אי"צ קידוש בי"ד.

Thinking it over

1. תוספות explains that regarding the מושבותיכם in 'וגו' we interpret both למשרי אברים ופדרים כם that שבת (not to mete out מיתות בי"ד on שבת) and the פרשת אמור of מושבותיכם כם in תוספות.²⁵

2. תוספות asks on רש"י who says that we derive the rule that לא צריכה קידוש בי"ד for the מושבותיכם of תבערו; how can רש"י say that since לא תבערו is not written בענין המועדות. However that is seemingly not relevant; we all know that שבת is written in בענין המועדות, therefore we would have thought that it requires לא תבערו אש בכל מושבותיכם of ויקהל in פסוק like all the other מועדות, so the קידוש בי"ד teaches us that it does not need קידוש בי"ד; what is תוספות question?!

---

²⁵ See לשון הזהב.